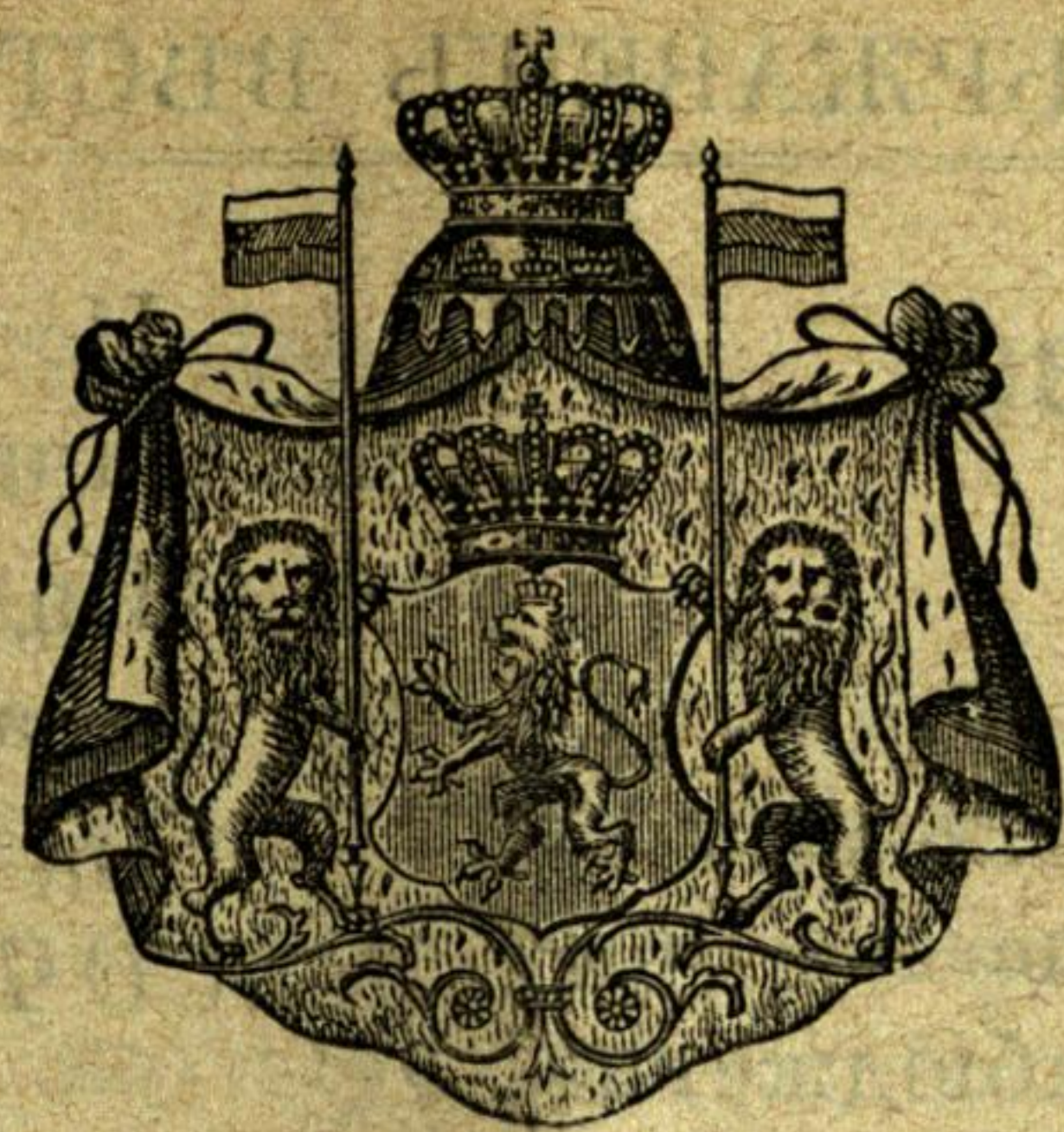

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стѣбець $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 29 януарий 1883 год.

БРОЙ 11.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ вторникъ 25 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра на Войната Негово Превѣсходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ. Сѣщия день представиха се на Негово Височество всичкитѣ офицери, които сѣ получили нови награди, както и нови назначения въ нѣкои отъ частитѣ въ войската.

Члена при Държавния Сѣвѣтъ Х. Мехмедъ Али има честъта да се представи на Негово Височество.

Вечерята Негово Височество благоволи да присѣдствува на концерта, който се даде въ помѣщението на Военный Клубъ.

На 26 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превѣсходителство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Министра на Външнитѣ Дѣла г. Д-ръ К. Стоиловъ и Министра на Народното Просвѣщение г. Теохаровъ. Сѣщия день има честъта да се представи на ауденция при Негово Височество Германский Генералний Консулъ г. де Брауншвейгъ.

Вечерята имаха честъта да присѣдствуватъ на обѣдъ въ Двореца: Сръбский Дипломатический Агентъ г. Симичъ съ госпожата си, Маршалътъ на Двора г. Баронъ Ридзелъ, Секретаря при Сръбското Агенство г. Боди, Министра на Външнитѣ Дѣла г. Д-ръ К. Стоиловъ, Началника на Западния Воененъ Отдѣлъ Полковникъ Логиновъ съ госпожата си, Началника на Софийското Военно Училище Подполковникъ Ремлингенъ съ госпожата си, Флигель-Адъютантъ Полковникъ Логвеневъ съ госпожата си, Командира на Софийската No. 1 на Негово Височество Дружина Подполковникъ Станицкий, Командира на Плевненската No. 6 Дружина Подполковникъ Феодоровъ съ госпожата си, члена при Държавния Сѣвѣтъ г. Бурмовъ съ госпожата си, г. Д-ръ Молловъ, Софийский Окръженъ Управителъ г. Вълчановъ съ госпожата си, г. де Шюльцъ, г. Хеберле, г. Кохъ, дежурний Флигель Адъютантъ Фонъ Кубе и Секретаритѣ на Политическия Кабинетъ С. Константиновичъ и С. Тѣпчичевъ. Въ свѣршака на обѣда Негово Височество произнесе слѣдующата здравица: „Je bois à la santé du Roi et de la Reine de Serbie.“

Въ четвъртъкъ на 27 януарий Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превѣсходителство Генералъ-Майоръ Соболевъ, Министра на Външнитѣ Дѣла г. Д-ръ К. Стоиловъ и Министра на Правосѣдието г. Грековъ.

Сѣщия день Негово Височество благоволи да обѣдва и да прекара вечерята у Австрийский Дипломатический Агентъ г. Баронъ де Бигелебенъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 55.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Мивистръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 януарий 1883 год. подъ No. 1086.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе повторомъ въ Държавний Сѣвѣтъ законопроекта за „строителнитѣ дружества“ на разглѣждане.

II. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Финанситѣ

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 25 януарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ, Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

No. 45.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 януарий 1883 година подъ No. 452.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне на Търновский окръжний сѣвѣтъ 996 лева 91 ст., за исплащание пѣтни пари на членовѣтъ отъ сѣщия сѣвѣтъ, окръжнитѣ лѣкари Търновский и Еленский и Търновский окръжний фелдшеръ за командировката имъ по служебни дѣла презъ 1882 год.

II. Казаннитѣ 996 лева 91 стотинка да се взематъ отъ остатацитѣ за командировката на окръжнитѣ сѣвѣти по бюджета на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла отъ минжлата 1882 година, сир. по глава VIII § 9 ст. 3.

III. Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се на-товарва съ исполнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 24 януарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 452.

Господарю!

Търновский окръжний управителъ съ рапортъ отъ 12 того подъ №. 153, ходатайствува да се отпусне на подвѣдомственный му окръженъ съвѣтъ една свѣрхбюджетна сумма отъ 996 лева 91 стот. за исплащане пѣтни пари на членовѣтъ отъ тоя съвѣтъ, окръжнитѣ лѣкари Търновский и Еленский и окръжний фелдшеръ за командировката имъ по служебни дѣла презъ 1882 година, тъй като опредѣленитѣ за тая цѣль по бюджета презъ 1882 година кредитъ е вече исчерпанъ.

Като намирамъ ходатайството на господина Търновский управителъ за справедливо, предъ видъ, че съвѣтъ дѣйствително е билъ длъженъ да плаща пѣтнитѣ пари освѣнъ на членовѣтъ отъ Съвѣта, нъ и на двама окръжни лѣкари Търновский и Еленский, и окръженъ фелдшеръ, честь имамъ най-покорно да моля ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО да благоволите и разрѣшите, щото да се отпусне на Търновский окръженъ съвѣтъ поменѣтитѣ 996 лева 91 ст., за да се расплати съ длъжницитѣ си, които пари да се покриватъ изъ остатѣцитѣ отъ командировкитѣ на съвѣтитѣ по бюджета на повѣренното ми Министерството отъ миналата 1882 година, сирѣчь, по глава VIII. § 9 ст. 3.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля да благоволите да подпишете приложеный тукъ указъ.

Смъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ

Подписалъ:

Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла:
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 47.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 24 януарий 1883 год. подъ №. 454.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ изработенный отъ Софийский градоначалникъ законопроектъ за столичното градоначалство.

II. Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 24 януарий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

УКАЗЪ

№. 54.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 26 януарий 1883 г. подъ №. 521.

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ приетий отъ Държавний Съвѣтъ въ засѣданието му на 19-й того „правилникъ за домашнитѣ слуги въ Столицата.“

II. Исполнението на настоящийтъ указъ се възлага на Наштъ Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ Столица София на 26 януарий 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ: Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

домашнитѣ слуги въ столицата.

ГЛАВА I.

Общи распорѣждения.

Чл. 1. Пълнолѣтнитѣ могатъ да се приставятъ като слуги сами по себе си, а непълнолѣтнитѣ — само чрезъ тѣхнитѣ родители или настойници.

Чл. 2. При главенѣто на слугата точно се опредѣля, както срока и работата на слугуванието му, така и размѣра на заплатата.

Чл. 3. Всѣки слуга се главява на служба за единъ срокъ не по-малкъ отъ шесть мѣсеци.

Въ случай, че срока не бѣде опредѣленъ въ условията, той се счита за три мѣсеци.

Чл. 4. Слуга не може да напустне господаря си прѣди истечение на условний срокъ, или прѣди три мѣсеци, ако срока не е билъ условенъ, освѣнъ по взаимно съгласие и на двѣтъ страни, или по причини, предвидени въ чл. 15 отъ настоящий правилникъ.

Тъй също и господарь не може самоволно да извади слугата си, освѣнъ по причини, предвидени въ чл. 16 отъ тоя правилникъ.

Чл. 5. Когато една отъ странитѣ наруши предидущий членъ, обидената страна заявява предъ „писалището за надзора върху слугитѣ“ оплакване, което, ако се окаже основателно, навлича върху нарушителя глоба, която бива отъ 5—20 лева.

Задълженията на слугата.

Чл. 6. Слугата е длъженъ да изпълнява службата си вѣрно, примѣрно и внимателно.

Чл. 7. Слугата заплаща на господаря си всичкитѣ загуби, сторени отъ него (слугата) нарочно или по явна невнимателность.

Чл. 8. Господарьтъ, за покриванье на сторенитѣ нему загуби, споредъ предидущий членъ, задържа отъ платата на слугата потрѣбното количество.

Ако сторенитѣ отъ слугата загуби на господаря не могатъ да се покриватъ съ заплатата на слугата за прослуженното врѣме, тогава слугата е длъженъ да слугува на господаря си още извѣстенъ срокъ, безъ всеко възнаграждение.

Чл. 9. Безъ съгласието на господаря, слугата не може да излазя отъ двора.

Задълженията на Господаритѣ къмъ слугитѣ.

Чл. 10. Господарьтъ се задължава да дава на слугата платата винаги споредъ условията, сключени между него и слугата.

Чл. 11. Ако наетий слуга е условенъ и съ храна отъ господаря, трѣбва храната да се дава всекога въ достаточное количество.

Чл. 12. Ако слугата се разболѣе, господарьтъ му е длъженъ да се погрижи да го испроводи въ болницата, дѣто лѣкуванье то му става безплатно.

Ако слугата остане въ болницата повече отъ 15 дни, условието се унищожжава; но слугата получава платата си и за тѣзи 15 дни.

Отказване отъ службата.

Чл. 13. Слутата никога не може да напустне господаря си прѣди истичанието на условний срокъ; нѣ господарьтъ може да уволни слугата си въ всякога, безъ предварително извѣстие, като му заплади една мѣсечна връхнина.

Чл. 14. Господарьтъ може да отпустне слугата си, безъ да му плаща една мѣсечна връхнина и безъ предварително извѣстие само въ слѣдующитѣ случаи: а) ако слугата не изпълнява службата си споредъ условията; б) ако слугата е докачилъ господаря си съ тѣжки и неприлични думи; в) ако е уловенъ въ кражба; г) ако безъ господарово си знаенъе е вземалъ на негово име въ дългъ пари или каквито и да било други работи. — Такъвъ дългъ го плаща слугата; д) ако се е отстранилъ отъ двора на господаря си безъ негово звание; е) ако се окаже съ повѣдение безнравственно; ж) ако се е задържалъ отъ полицията за пиянство, убийства и пр.; и з) ако слугата има или добие нѣкоя заразителна болѣсть.

Чл. 15. Слугата може да остави господаря си безъ предварително извѣстие само въ слѣдующитѣ случаи:

- а) По причина на лоше обхода на господаря съ него;
- б) Ако не получава редовно надлѣжната си заплата споредъ условието на службата си.

ГЛАВА II.**За надзора надъ слугитѣ.**

Чл. 16. За взаимното обезпечение, както на слугитѣ, така и на господаритѣ, отрезда се при Софийското Градско общинско управление едно писалище за надзоръ върху домашнитѣ слуги въ Столицата.

Чл. 17. Всѣкий, който пожелае да служи въ частна къща, длѣженъ е да заяви за това въ писалището на надзора и да даде подписъ за строгото и точното пазенъе правилата за слугитѣ.

Чл. 18. Подиръ истичанието на седмъ денъе отъ деня на заявлението, желающий да се пристави слуга длѣженъ е вторично да се яви въ писалището за надзора и, ако отъ направената справка не се окажтъ никакви спѣнки получава служебна книга, потвърдена отъ градското общинско управление.

Бѣлѣжка. Всички сегашни слуги сж длѣжни въ продължение на 2 мѣсеци отъ издаванието на настоящий правилникъ да се снабдятъ съ такива книги.

Чл. 19. Ако желающий да се пристави слуга е познатъ на надзора или има свидѣтелство отъ нѣкои мѣста дѣто е служилъ, тогава срокътъ за издаване служебна книга може да се скрати.

Чл. 20. Въ служебната книга се забѣлѣзватъ името, прѣкора, мѣсторождението на слугата, работата на службата му и свидѣтелство, ако има такова, отъ нѣкои мѣста дѣто е служилъ.

Чл. 21. За служебната си книга слугата заплаща единъ левъ.

Чл. 22. Всѣкий, който си хваща слуга, длѣженъ е непременно да иска отъ него служебната му книга.

Ония господари, които не изпълняватъ това правило и си хващатъ слуга безъ служебна книга, се наказватъ съ глоба отъ 10 лева.

Чл. 23. Суммата, която се образува отъ продажбата на служебнитѣ книги и отъ глобитѣ, съставя доходъ на общинското управление.

Чл. 24. Отъ деня на започване службата, слугата предава на господаря си служебната книга на хранение, когато той се уволни, господарьтъ му вписва въ нея бѣлѣжитѣ си за врѣмето на слугуванъето, за работата на службата и за способнитѣ и поведението на уволнений слуга, и му я предава.

Чл. 25. Недоразумѣнията между господаритѣ и слугитѣ се разгѣдватъ отъ писалището за надзора, което, въ качество на посрѣдникъ, спогодява двѣтѣ страни.

Чл. 26. Настоящитѣ правилникъ се напечатва въ служебнитѣ книги на слугитѣ.

По Военното Вѣдомство.**П Р И К А З Ъ**

№ 16.

Обявява се за свѣдѣние, че за напрѣдъ назначение на длѣжности командири на роты, батареи, сотны и въобще на длѣжности, които сж равни съ правата на горѣспомѣнитѣ, ще бждѣтъ обявявани въ Височайшитѣ прикази.

София, 21 януарий 1883 г.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

П Р И К А З Ъ

№ 17.

Съ благоволенieto на Негово Височество, отъ Руската Императорска служба Майоръ Краузе, се назначава И. Д. на Кюстендилския окръженъ воински началникъ, прѣди да бжде опредѣленъ на служба.

София, 21 януарий 1882 година.

Подписалъ: Военный Министръ отъ Генералния Штабъ,
Генералъ-Майоръ Каульбарсъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.**Телеграфически Депеши**

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавясъ“.)

Лондонъ, 26 януария. Times казва че, Дунавската конференция е била отложена, защото мнозина отъ делегатитѣ не сж били получили инструкции.

Денътъ, въ който ще се отвори, не е още опредѣленъ.

Берлинъ, 26 януария. Презъ тази година Н. В. Императоръ Вилхелмъ — самъ лично ще ръководи маневритѣ на 4-й и 11-й корпуси.

При Грандевъ сж има още и обстѣпна маневра, която ще трая петъ седмици. —

Лондонъ, 27 януар. Дунавската конференция ще се събере днесъ въ Foreign-office.

Вѣстникъ Daily-news препорѣчва, щото, въ интереса на Ромжния и другитѣ прибрѣжни на Дунава малки държави, Европейската въ Галацъ коммисия да си остане и за напрѣдъ.

Виенна, 27 януар. Fremdenblatt казва: Ако отъ една страна Европа трѣбва да склони на желанята на Руссия относително Килийскій рѣжавъ, то отъ друга пакъ трѣбва както самото съществуване на рѣжава Сулина тъй и доходить му да се оздравятъ. Слѣдователно, Руссия ще трѣбва да даде достатѣчни гаранции за че, като се запази свободата на навигацията по Килийскій Рѣжавъ, съ събиранieto на даждията, които ще се остановятъ, не ще се нанася никаква врѣда на такситѣ на тарифитѣ въ Сулинскій рѣжавъ. Само подъ такива условия приемението исканията на Руссия нѣма да поврѣди нито интереситѣ на Австрия нито интереситѣ на Европа въобще.

Лондонъ, 26 януар. Говори се че бивший Хедивъ Исмаиль Паша е купилъ кулата d' Highgate, при Лондонъ

Лондонъ, 27 януар. Дунавската конференция се събра въ три часа. Тя избра предсѣдатель Лордъ-Гранвилла и за секретаръ г-на Фицъ-морисъ, подсекретарьтъ въ министерството на външитѣ дѣла. Всички представители на силитѣ освѣнъ Мусурусъ-Паша, присѣтвуваха на засѣданието, което бѣ твърдѣ кжсо. Идущето засѣдание е назначено за въ сѣбота. Вѣрва се, че Мусурусъ Паша ще е получили пълномощията и наставленията си.

Парижъ, 27 януар. Рапортътъ на коммисията върху законопроекта противъ принцетѣ иде до заключение да се отхвърли вотираний отъ камарата законъ. Разискванията сж назначени за въ сѣбота. Увѣраватъ че г-нъ Ферри не ще приеме да състави кабинетъ, въ случай на министерска криза, и тогава г-нъ Греви щялъ да повика г-на Бриссона. —

Софийский апелативенъ съдъ.

РЪШЕНИЕ

№ 97.

Въ името на Негово Височество Александръ I Българский Князь, днесъ на 7 юний 1882 год. въ съдебното заседание подъ председателството на председателя Ст. Зографски, при членовотъ: А. Димитренко, В. Христовъ, помощ. секретаря Ив. Казанджиева разгледа се долъизложенното отъ А. Димитренко търговско дѣло №. 238 по въззива на П. Неболсинъ, повѣренникъ на Якова Ланге, Русско-падданний, бивший жителъ отъ г. Руссе, срѣщу рѣшението на Руссенский коммерческий съдъ отъ 17 марта 1880, №. 25, съ което искътъ на Ланге за 25,000 книжни рубли срѣщу Симеонова, е отблъснатъ, като не законенъ и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, да плати Ланге съдебни разноси.

Съдържанието на дѣлото е слѣдующе: На 14 юлий 1878 год. Иванъ Симеоновъ е сключилъ контрактъ съ бившето Интенданство на дѣйствующата армия за поставка хлѣба на войскитѣ, въ който контрактъ единъ отъ пунктове, относящитѣ се до настоящето дѣло, п. 13 гласи: „въ обезпеченіе принимаемаго мною на себя подряда по настоящему контракту подвергаю въ залогъ, представленія за меня Русско-паданнѣмъ Евлогіемъ Георгіевымъ сто тысячъ рублей государ. кредит. билетами.“ Самия же контрактъ е подписанъ само отъ Ив. Симеоновъ. На 15 юлий 1878 год. четирма съдружници: Евлогія Георгіевъ, Ив. Симеоновъ, П. Керемекчиевъ и Яковъ Ланге направили по мѣжду себе си частно условие, съ което всички взаимно се обязали да изпълнятъ контракта, сключенъ отъ Ив. Симеоновъ съ Руското правителство, по слѣдующитѣ условия: всѣкий ще носи както прибилъ тѣй сждо и убитки по равна часть по 1/4-пунктъ 3 отъ частното условие гласи: „залогъ въ сумма сто тысячъ рублей кредит. билетами, представленъ въ Интенданское управленіе въ обезпеченіе постановки Г. Евлогіемъ Георгіевымъ внесени компаніонами по равной части, а потому залози эти подлѣжатъ къ возвратъ на полученіемъ изъ Интенданства компаніонамъ, каждому по 25,000 руб. кредитными; г. Евлогія Георгіевъ долженъ подать о томъ заявленіе Интенданству и просить, чтобы залози были возвращени по окончаній поставку г. Симеонову, который и долженъ по полученіемъ таковымъ вручить каждому изъ компаніоновъ 25,000 руб. кредит.“ Частното условие подписали само троица: Ив. Симеоновъ, Яковъ Ланге и П. Керемекчиевъ. Слѣдъ условіето Ив. Симеоновъ на 18/30 юний 1879 год. получилъ отъ Якова Ланге припадающата се на него часть отъ залога, сир. 25,000 рубли кредит. и за тѣхъ далъ на Якова Ланге една расписка, въ която на края пише . . . „които ще му се повърнатъ при приеманъето рѣченото количество отъ интенданството въ Одесса“. Слѣдъ поставката на хлѣба на 5 септемврий 1879 година Яковъ Ланге направи протестъ срещу Иванъ Симеоновъ, въ който протестъ по мѣжду другото казалъ: „при това още обявямъ и прѣдизвѣстявамъ г. Симеоновъ, че както е и самому нему извѣстно, понеже е дълженъ да отиде незабавно въ Одесса, за да свърши окончателенъ счетъ съ Интенданството и да земе назадъ вложения залогъ, та да ми повърне частъта, която ми се пада отъ тоя залогъ, азъ и въ това отношение си запазвамъ правото . . . за което дѣло бѣше и е дълженъ да отиде незабавно слѣдъ сключваніето смѣткитѣ на дружеството ни“. На протестътъ Ив. Симеоновъ отговорилъ на 7 септемврий 1879 год., че закѣсняваніето му да иде въ Одесса произлѣзло отъ това, че П. Керемекчиевъ грабналъ му нуждитѣ за това книги, че той (Симеоновъ) протестувалъ на врѣме и запазилъ правото си за всичкото, което щѣло да послѣдва отъ това. На 14 януарий 1880 год Яковъ Ланге направи пакъ протестъ срѣщу Ив. Симеонова, въ който протестъ предложилъ на Ив. Симеонова или да му преуступи формално и да го упълномощи да свърши окончателнитѣ смѣтки съ Интенданството, чрѣзъ което да може самичкъ да получи своята часть отъ залога (25,000 руб.), или Иванъ Симеоновъ да му заплати отъ себе си неговата часть не по-късно отъ 24 часа съ % отъ 5 септемврий 1879 год., и всичкитѣ разноси въ количество 2,000 рубли. На това Ив. Симеоновъ отговорилъ на 16 януарий 1880 год. съ контръ-протестъ, въ който изложилъ, че тѣй като П. Керемекчиевъ го задържа съ отворения неправомерно процесъ, а тѣй сждо и самичкъ Ланге го задържа като отворилъ неправилно процесътъ и тѣй като още ималъ да получи отъ П. Керемекчиева 10,000 фр., които послѣдния не му дава, то за това не може да иде въ Одесса, като си запазилъ правото да търси отъ Керемекчиева всичкитѣ разноси и пагуби. На основание на своитѣ протести, Яковъ Ланге на 4 февруарий 1880 год. подалъ прошеніето си въ Руссенкий коммерческий съдъ, съ което иска отъ Ив. Симеонова 25,000 рубли кредитни залогъ, % отъ 5 септемврий 1879 год. до деньтъ на уплатата съ съдебни издържки и за водение на дѣлото; да се наложи запрѣщение на недвижимото имущество на Ив. Симеоновъ, по неговото (Ланге) указание и рѣшението на сжда да се повѣргне на предварително изпълнение. При прошеніето си приложилъ копия отъ всичкитѣ протести, контръ-протести, разноси и условия. — На основание на прошеніето и представенитѣ документи Руссенский коммерческий съдъ въ распоредителното си заседание на 4 февруарий 1880 год. постановилъ, щото Ланге да даде порѣчителъ или залогъ за претендираната сумма. Слѣдъ това пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото, като го назначилъ въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. Въ съдебнитѣ заседания по това дѣло г. Неболсинъ, повѣренникъ на Ланге, показалъ, че независимо отъ 3-ий пунктъ на условіето, на

основание на расписка подписана отъ Ив. Симеонова основава иска си; понеже Симеоновъ противъ условіето не е отишелъ да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и не е зель залогъ, за това и иска щото Симеоновъ да му заплати своитѣ пари, още повече, че Интенданството, като не припознава никого другого освѣнъ Симеонова, то нему (Ланге) никога нѣма да бжде възможно да получи паритѣ. — Г. Ивановъ, повѣренникъ на Ив. Симеоновъ предложилъ на сжда да се произнесе, може ли възбуденния искъ да се отнася до него, когато спорѣдъ условіето трѣбва да се отнася до Евлогія Георгіева, който отказва да даде заявленіе въ интенданството за залога; още повече, че и самата расписка, на която се основава истеца, не го задължава да прави смѣтки и да иска залога, а истеца нека се отнесе до Евлогія Георгіевъ и да иска отъ него своята часть, или да докаже, че Ив. Симеоновъ е получилъ залогъ, тогава ще му заплатимъ колкото ще му падне. Истеца отговорилъ, че не може да иска отъ Евлогія Георгіевъ, защото той нѣма и да го припознае за съдружникъ, понеже не е подписалъ и условіето, че Симеоновъ още прѣзъ августъ м. трѣбваше да свърши смѣткитѣ съ Интенданството и тогава само ще може да получи залога, но като не е направилъ никакви смѣтки, като е далъ частъта отъ печалата на Евлогія Георгіева безъ да му е поискалъ заявленіето, то помоли сжда да осжди Симеоновъ да му плати исканитѣ сумми. За разяснение на въпроса сждитѣ отъ себеси предложилъ въпроса: дали е получилъ Симеоновъ залогъ, на което получилъ и отрицателния отвѣтъ. Слѣдъ това сждитѣ опредѣлилъ: Яковъ Ланге да представи и удостовѣреніе отъ интенданството, че залога 100,000 рубли не подлѣжи на штрафъ и че Евлогія Георгіевъ е направилъ заявленіето въ Интенданството да се повърнатъ на Ив. Симеонова 100,000 рубли и за това отложилъ дѣлото. На другия день Яковъ Ланге направи писмено заявленіе, че не нему било да иска тѣзи доказателства и че най сѣтнѣ той неможалъ и да ги иска отъ интенданството, защото послѣдното не го припознава съконтракция. На 17 марта 1880 год. въ съдебното заседание истеца и отвѣтника като изложили въ кратцѣ исказаното вече въ миналото заседание, сжда издалъ рѣшението си съ което рѣши: претенцията на Я. Ланге да се отблъсне, като незаконна и съгласно съ ст. 972 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила съдебнитѣ разноси да си останатъ върху истеца. При това г. председателъ на Руссенский Коммерческий съдъ е останалъ при особно мнѣние, въ което изказалъ, че по неговото мнѣние е да се даде на Ив. Симеоновъ единъ мѣсеченъ срокъ да отиде въ Одесса да си расправи смѣткитѣ съ интенданството и тогава да даде на Я. Ланге 25,000 кредит. рубли. А съдебнитѣ разноси отъ 1322 фр. да се раздѣлятъ на половина.

Незадоволенъ отъ това рѣшение, Ив. Симеоновъ чрѣзъ повѣренника си Неболсинъ, подалъ апелативна жалба въ Руссенский апелативенъ съдъ, въ която намира неправилно заключеніето на Руссенский Коммерческий съдъ и молилъ да се отмѣни рѣшението му. Слѣдъ като е билъ разрѣшаванъ отъ Руссенский апелативенъ съдъ въпроса — срока на апелацията, пристѣпилъ къмъ разглежданіето на дѣлото по сждество, като назначилъ дѣлото за въ съдебнитѣ си заседания и извикалъ странитѣ. При дѣлото на Руссенский апелативенъ съдъ се намиратъ 2 протеста (копия) на Ив. Симеоновъ срѣщу П. Керемекчиевъ, препроводителната бумага отъ Расчетната комиссия на бившата дѣйствующа армия, въ която бумага комиссията препратила Ив. Симеонову смѣтка и съобщение, че отъ 100,000 рубли задържани 28,358 руб. 22 к. а остатъка 71,641 руб. 78 к. възвръщени Евлогія Георгіеву и още едно съобщение отъ сждата комиссия до г. Яковъ Ланге, съ която му съобщаватъ, че 71,641 руб. 78 к. отдадени на Евлогія Георгіева и че ще се предадѣтъ още на Евлогія Георгіева 13,242 руб. 72 к. съ % на тѣхъ, а остатъка 15,115 руб. 50 копѣйки ще останатъ въ контората на государствененъ банкъ въ Одесса.

На 8 априлий 1881 год. бѣше назначено дѣлото въ съдебното заседание на Руссенский апелативенъ съдъ, когато и се явили странитѣ чрѣзъ своитѣ повѣренници: Стефанъ Стамбуловъ и Дмитрий Мантовъ отъ страна на Яковъ Ланге, а Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ. Стамбуловъ казалъ: че тѣй като Симеоновъ не е отишелъ въ Одесса да свърши смѣткитѣ, тѣй като не щѣлъ да упълномощи Ланге, както послѣдния искалъ, но мѣжду това самичакъ се призналъ че е билъ задълженъ да направи всичкото това, но ужъ му билъ пречилъ Керемекчиевъ, че Симеоновъ съ нищо не доказва какъ че е направилъ трѣбованіе къмъ Евлогія Георгіева, за да направи послѣдния заявленіе, че Симеоновъ мажалъ да остави адвокатъ за дѣло, а самичакъ да иде въ Одесса, то на основание всичкото това и ст. ст. 134, 167 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила и 90, 91, 92, 99 отъ притурката на търговския законъ молилъ да се осжди Ив. Симеоновъ да заплати исканитѣ сумми. Ивановъ отъ страна на Ив. Симеоновъ показалъ, че наистина Симеоновъ припознава, че билъ дълженъ да отиде и да свърши смѣткитѣ съ интенданството, нъ го задържали отворенитѣ върху него процесси: че интенданството, като припознавало само Евлогія Георгіева, за това и му повърнало 71,000 и толкова рубли а остатъка задържало, защото слѣдъ окончаніето на смѣткитѣ, може бы нѣкоя сумма ще подлѣжи на штрафъ: че този искъ не се отнася до Симеонова, защото залогъ се намиралъ въ зависимость отъ Евлогія Георгіевъ, а ако би Симеоновъ билъ получилъ залогъ, то щѣлъ да даде на Ланге припадающата часть; че Ланге самичакъ припятувалъ на Симеонова да иде въ Одесса, като наложилъ секвестръ върху неговата часть на залога; че още не сж расчистени съдружественитѣ имъ смѣтки и може би Ланге нѣма да получи всичкитѣ 25,000 рубли; Симеоновъ нѣмалъ нужда да иска отъ Евлогія Георгіева заявленіето, защото расчети съ интенданството не били свършени и не искалъ отъ Георгіева заявленіе.

Стамбуловъ отговорилъ, че тъй като отъ наложеното секвестро и самопризнанието на Симаонова, частъ отъ залога 25,000 рубли на Керемекчиова била цѣла, то и частъта на Ланге трѣба да е цѣла; че представенитѣ отъ Симаонова книжа немогътъ да се взематъ въ внимание, защото били отъ нѣкоя расчетна комисия, а не отъ интенданството; спорѣдъ условието, Евлогия Георгиевъ е внесълъ залогъ, а Симаоновъ ималъ само право да го получи, за това моли да се осъди Ив. Симаонова, защото не е изпълнилъ условията. Руссенский апелативенъ съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения съгласно ст. 134, 167, 186 отъ Врѣмн. Сѣдебни Правила и 99 отъ притурката на търговския законъ рѣши: рѣшението на бившии Комерческий съдъ по сѣщото дѣло да се отмѣни на пълно; Ив. Симаоновъ да заплати на Яковъ Ланге 25,000 рубли кредит. заедно съ законна лихва по 1% въ мѣсець, като се счита отъ 5 септемврий 1879 година, до исплащанието на рѣчената сума и още съгласно съ ст. ст. 306, 971, 972 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила да заплати 4237 франка и 40 стотинки различни разности.

Неблагодаренъ отъ това рѣшение Ив. Симаоновъ подалъ въ Върховний Касаціоненъ съдъ касаціонна жалба, въ която молилъ за отмѣната му. — Поводи изложени въ касаціонната жалба: 1) нарушение на чл. 82 отъ гражданский законъ; 2) нарушението ст. 235 п. 3 и 250 отъ Врѣмннитѣ Сѣдебни Правила; 3) нарушението на 99 чл. отъ притурката на търговския законъ. Върховний касаціоненъ съдъ намѣрилъ, че сѣ нарушени чл. 82 отъ гражданский законъ и чл. 99 отъ притурката на търговския законъ и за това препратилъ дѣлото въ Софийский апелативенъ съдъ за ново производство и рѣшение по сѣщество.

Софийский апелативенъ съдъ назначи това дѣло за въ сѣдебното си засѣдание на 7 юний 1882 год., когато се явили: В. Мишайковъ, повѣренникъ на Яковъ Ланге; — Ивановъ и Д. Грековъ отъ страна на Ив. Симаонова. Мишайковъ като изложи 3 пунктъ отъ условието каза, че Симаоновъ не билъ изпълнилъ задълженията си, като не е свършилъ смѣткитѣ, то и е отговоренъ че не е получилъ залога, слѣдователно иска напълно се отнася до Симаонова, който и до сега не е изпълнилъ, което трѣбаше да исполни и не прѣдставилъ никакви доказателства, че билъ зималъ какви и да е мѣрки за получението на залога; че Ив. Симаоновъ щомъ е издалъ една расписка, трѣба да я исполни, слѣдователно трѣбаше той да вземе таквизи мѣрки, които би му дали възможность да издржи задължението си. Сега Ив. Симаоновъ казва, че нѣмалъ врѣме или ималъ припятие, но това може да бѣде постоянно; казва още Симаоновъ, че смѣткитѣ съ интенданството не сѣ свършени; пита се защо Ив. Симаоновъ не е прѣдставилъ надлѣжнитѣ квитанции за да се свършатъ смѣткитѣ, слѣдователно пакъ Ив. Симаоновъ е виноватъ; още повече, че тъй като е положително извѣстно, че Евлогия Георгиевъ получилъ 71,641 руб. и може би е получилъ вече и 15,000, сирѣчь остава едно най-малко количество, за това помоли сѣда, щото да признае доводитѣ на Ив. Симаоновъ за неосновни и да го осъди още на разности.

Ивановъ изложи по напрѣдъ вкратцѣ съдържанието на дѣлото, а подиря каза: че Я. Ланге съвършено излишно говори за 3 пунктъ на условието, защото самъ е казалъ, че иска си основава върху расписка, подписана отъ Симаоновъ, но и въ 3 п. не е казано нищо, че Симаоновъ е отговоренъ, ако не направи задължението, а напротивъ както се вижда отъ расписката, Ланге не устоялъ на условията въ 3 п., защото едвамъ подиръ една година внесълъ пари 25,000 рубли. Евлогия Георгиевъ е получилъ само 70,000 руб. тогава и отъ Евлогия Георгиева нѣма право да иска 25,000, защото всичкитѣ 100,000 руб. не сѣ получени, още не сѣ свършени смѣтки, за да се опредѣлятъ всичкитѣ разности на дружеството, а Ланге безъ никакво внимание за това иска своитѣ 25,000, и сирѣчь колко ще остане загуба, то той невъсприема за себе си. — Нека Ланге да дойде да свърши съдружественитѣ имъ смѣтки и тогава ще видимъ колко ще падне на Ланге, защото всѣкий отъ съдружницитѣ отговаря за всичкитѣ разности и пагуби, а разности ставало, но не се прегледани още отъ съдружницитѣ; Ив. Симаоновъ не е задължилъ да накарва или задължава Евлогия Георгиева да дава заявлението, за това не се счита за задълженъ да отговаря на всичкитѣ трѣбования отъ страна на Ланге. Слѣдъ това по думата Д. Грековъ и прѣди да каже нѣщо — прѣдставилъ едно удостовѣрение отъ врѣмнатата комисия на интенданския отдѣлъ No. 5149 съ коего се удостовѣрява че 100,000 руб. залогъ полученъ отъ интенданството, че освѣнъ Евлогия Георгиева никой не може да ги получи, че отъ тѣхъ възвръща 71,641 руб. и 78 коп. и 13,200 р. 72 коп., а остатъка 15,157 руб. 50 коп. не сѣ дадени до окончание на ревизионната переписка относително незаписки хлѣба, който се обозначава въ квитанциитѣ на Ив. Симаонова.

В. Мишайковъ поиска да прочете този документъ и да отговори на него, което и му ся позволило. — Мишайковъ каза, че всичкитѣ пунктове (ужъ) говорятъ въ неговата полза, защото отъ тѣхъ се вижда, че Симаоновъ не е свършилъ още смѣтка съ интенданството за която слѣдователно отговаря, че подиръ возвращени Евлогию Георгиеву за исключение на твърдѣ малко количество, че остатъка не може да се даде, защото Симаоновъ не е прѣдставилъ необходимитѣ квитанции на врѣме, слѣдователно и въ този случай пакъ е отговоренъ Иванъ Симаоновъ; нѣ въобще за удостовѣрението каза Мишайковъ, че това било прѣдставено въ Върховний Касаціоненъ Съдъ, гдѣто не може да ся прѣдставятъ нови доказателства, а какъ е било прието това — нему неизвѣстно.

Д. Грековъ каза: за разрѣшението на въпроса трѣба да има ме прѣдъ видъ рѣшението на Върховний Касаціоненъ Съдъ, което

е задължително за сѣда. Отъ расписката и 3 п. условия се вижда, че слѣдъ като ще получи паритѣ Евлогия Георгиевъ ще ги даде на Симаонова, който вече ще ги раздѣли, слѣдователно Симаоновъ не можалъ да иска паритѣ отъ интенданството, защото само Евлогия Георгиевъ ималъ право, а Симаоновъ нѣмалъ право да накарва или принуждава Евлогию Георгиева, още повече по исканието на Ланге, защото не само Лангевитѣ пари били тамъ, нѣ даже и на Евлогию Георгиева. Слѣдователно той самъ самичакъ се грижалъ да получи паритѣ, за това ходилъ въ Россия, губилъ много пари, които трѣбва още да се присмѣтнатъ и да се распредѣлятъ на свѣкого отъ съдружницитѣ, нѣ кой е кривъ, че врѣмнатата комисия още до сега не свършила своитѣ сметки? Но господинъ Ланге както ся вижда малко се грижи, какви разности били направени, и какви смѣтки останали, помѣжду съдружницитѣ, а само иска чисти 25,000 рубли, а тамъ каквото щете — правете. Твърдѣ естествено е, че Ив. Симаоновъ не е отишелъ въ Россия, защото е зналъ, че комисията не е свършила смѣтки, а да иде да харчи пари и да принуждава комисията да свърши по-скоро смѣтки, не можеше да направи, защото напирѣръ никой отъ странитѣ нѣма право да накарва сѣда да му рѣши дѣлото тогава, когато ще поиска, а това зависи отъ сѣда, тъй и тука отъ комисията. Паритѣ 100,000 рубли не сѣ получени; каква своя частъ отъ тѣхъ иска Ланге и на какво основание? Всѣкий отъ съдружници има право да иска своята частъ отъ капитала, когато едно дружество свършало е смѣткитѣ си, когато приведенъ е въ извѣстность приходъ, расходъ и тогава — да. — А тука смѣткитѣ не приведени въ порядъкъ, Ланге не иска да дойде да ги преглѣда, а иска само своитѣ пари, т. е. иска да не припознава условието си. — За това всичкото помоли сѣда да сѣ отблжне иска на Я. Ланге. Минайковъ възрази, че сега Ив. Симаоновъ не иска нищо да дава при всичко, че вече паритѣ се получени, освѣнъ твърдѣ едно малко количество, Ив. Симаоновъ като далъ расписка, се задължилъ прѣдъ Ланге и за туй трѣбва да исполни задължението си, а колкото до смѣткитѣ; то другъ въпросъ, може да заявятъ срѣщу него искъ. Д. Грековъ каза: всичкото това не е основателно, а нека Ланге прѣдстави доказателства, че той е дохождалъ да преглѣда смѣткитѣ и че дружеството е постановило да се даджѣ паритѣ на Ланге, тогава ще му ги платимъ. Предложи се отъ члена въпроса: дали положително интенданството е свършило своитѣ смѣтки или не, на което странитѣ отговориха, че не.

Слѣдъ всичкото това Софийский Апелативенъ Съдъ, като изслуша всичкитѣ тѣзи обяснения на странитѣ, като зе предъ видъ:

1) Че самичакъ Я. Ланге е казалъ, че основава своя искъ исключительно на расписка, подписана отъ Ив. Симаонова, независимо отъ 3 п. по условието, съ което обаче записката е тѣсно свържана:

2) Че самата записка, подписана отъ Ив. Симаонова гласи: „приехъ отъ Я. Ланге $\frac{1}{4}$ ч. отъ залога, сирѣчь 25,000 рубли кредитни, които ще му се повърнатъ при приеманието рѣченото количество отъ интенданството въ Одесса,“ отъ което излазя, че Ив. Симаоновъ се задължилъ да повърне на Я. Ланге 25,000 рубли само слѣдъ като ще ся получи всичката сума залогъ 100,000 рубли, а той е получилъ отъ Евлогию Георгиева въ количество само 71,641 рубли и 75 к. и 13,200 рубли и 72 к., а останали още не получени 15,157 рубли 50 к.;

3) Че самичакъ Я. Ланге призналъ, че паритѣ залогъ 100,000 рубли не сѣ получени още напълно, сирѣчь нѣма право и да иска напълно своята частъ 25,000 рубли;

4) Че самичакъ Я. Ланге въ протеста си отъ 5 Септемврий 1879 год. като правилъ отговоренъ Ив. Симаонова за че той не е отишелъ на врѣме въ Россия за да свърши смѣткитѣ, казалъ: „Симаоновъ е билъ длѣженъ да отиде незабавно слѣдъ склучванието смѣткитѣ на дружеството ни,“ а мѣжду това Ланге не прѣдставилъ никакви доказателства, че смѣткитѣ на дружеството имъ били вече свършени:

5) Че изъ самитѣ удостовѣрения на врѣмнатата комисия отъ интенданския отдѣлъ а особенно No. 5149 става явно, че комисията не е още свършила смѣткитѣ и за това задържала още 15,157 р. 50 к. отъ залога 100,000 рубли кредитни; — съгласно ст. ст. 167, 168 и 186 отъ Врѣмн. Сѣдеб. Правила.

Р ѣ ш и е.

Потвърждава рѣшението на бившии Руссенкий Каммерческий Съдъ отъ 17 Марта 1880 г. No. 25 така: отхвърля иска на Якова Ланге, като несвоеврѣменно заявенъ, за (25,000) двадесять и петъ хиляди рубли книжни срѣщу Ив. Симаонова и Яковъ Ланге да плати сѣдебни разности по това дѣло.

Това рѣшение е окончателно и недоволната страна има право да кассира прѣдъ Върховний Касаціоненъ Съдъвъ срокъ 2 мѣсеца отъ деня на получванието прѣписъ отъ рѣшението, съгласно закона за касаціонитѣ жалби, обнародванъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 96 за 1880 година.

Първообразното подписалъ прѣдсѣдатель: Ст. Зографски. Членове: А. Дмитренко, В. Христовъ и приподписалъ подсекретаръ: Ив. Казанжиевъ.

Заблѣжка: Горнето рѣшение се публикува съгласно съ опредѣлението на Софийский Апел. Съдъ отъ 10 Януария т. г., станало по подаденото отъ Ивана Симаонова прошение, вписано подъ No. 50.

Прѣдсѣдатель: С. Зографски.
Секретаръ: Л. Г. Гавалюговъ.

ЗАДОЧНО РЪШЕНИЕ

№ 324.

**Въ името на Негово Височество Александръ I-ий
Български Князь.**

На тридесетъ и първий августъ, хиляда осъмстотинъ осемдесетъ и втора година, И. Д. Севлиевикий мировий сѣдѣя, въ публичното си сѣдебно засѣдание разгледѣ гражданското дѣло под №. 758 отъ 1881 год. завѣдено по искътъ на Идрисъ Казасовъ отъ г. Севлиево, противъ Сюлейманъ-оглу Ибрахимъ бившии жителъ отъ сѣщия градъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ за 119 лева и 29 стот. При разбирателството на дѣлото присѣтствува истеца лично, а отвѣтника отсѣтствуваше. Обстоятелствата на това дѣло сѣ слѣдующитѣ: ищеца Казасъ Идрисъ съ прошеніето си регистрирано подъ №. 1172 заявява, че станалъ поржчителъ на Сюлейманъ-оглу Ибрахима та взелъ подъ лихва отъ Севлиевикия окръжна земледѣлческа касса 400 гроша. Въ врѣме на Русско-Турската война 1877 год. Сюлейманъ-оглу Ибрахимъ като избѣгналъ въ Цариградъ, земледѣлческата касса, на основание поржчителството му взела отъ него горнитѣ гроша наедно съ лихвата 119 лева и 29 ст., и за доказателството на това представи сѣщия записъ отъ кассата. При това отвѣтника като не ся явилъ лично, ни чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ сѣда, при всичко, че билъ призованъ чрѣзъ „Държавнии Вѣстникъ“, то моли мировий сѣдѣя, да издаде задочно рѣшение, съ което да го осѣди да му брой дѣлжимото му количесво на едно съ всичкитѣ разноси, които сѣ станали и ще станатъ до изпълненіето на рѣшеніето. Мировий Сѣдѣя като взе прѣдвидъ, показаніята на ищеца и представенія записъ съ денословіе 16 ноемврий 1291 год. по егира, въ който е видно, че Сюлейманъ-оглу Ибрахимъ взелъ отъ Севлиевикия земледѣлческа касса 400 гроша подъ лихва и му станалъ поржчителъ Идрисъ Казасовъ, като взе прѣдъ видъ, че поржчителя Идрисъ Казасовъ, като взе прѣдъ видъ, че поржчителя Идрисъ Казасовъ заплатилъ на земледѣлческата касса 400 гроша подъ лихва и му станалъ поржчителъ Идрисъ Казасовъ, като зе прѣдъ видъ че поржчителъ Идрисъ Казасовъ заплатилъ на земледѣлческата касса вмѣсто дѣлжника наедно съ лихвата 119 лева и 29 стот. за което кассата удостовѣрила върху записѣ и като взе прѣдъ видъ, че неявлението на отвѣтника ни лично, ни чрѣзъ законенъ повѣренникъ въ сѣда, при всичко, че е виканъ съ призовка обнародвана въ „Държавнии Вѣстникъ“ броеве 90, 92 и 93 прѣзъ 1881 год. то на основание чл. чл. 71, 100, 103, 115, 116, 124 и 125 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство, задочно рѣши: Осѣжда отвѣтника Сюлейманъ-оглу Ибрахима бившии жителъ отъ г. Севлиево, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ да заплати на ищеца Идриса Казасовъ отъ г. Севлиево (119 лева 29 стот.) стодевтнадесетъ лева и двадесетъ и деветъ стотинки и всичкитѣ сѣдебни разноси които сѣ послѣдвали и ще послѣдватъ до изпълненіето на това рѣшение.

Настоящето рѣшение е неокончателно, неблагоприятната страна, има право да го обжалува по въззивенъ рѣдъ, въ Севлиевикий окръженъ сѣдъ, въ срокъ на единъ мѣсець отъ едно-кратното му обнародване въ „Държавнии Вѣстникъ.“

И. Д. Мировий Сѣдъ, Юрданъ Сояновъ.

1—(1275)—1

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

О Б Я В Л Е Н И Е.

№. 514.

На 19 ноемврий 1881 год. умрѣлъ въ една болница въ г. Харьковъ нѣкой си Стоянъ Петковъ, Български поданикъ, неизвѣстно отъ кой градъ или село. Покойникътъ билъ отишелъ въ Харьковъ прѣзъ марта 1881 год., носялъ Български паспортъ подъ №. 385 и работялъ земя близо до Харьковъ. Той е ималъ и единъ другаръ, който се върнѣлъ въ България; слѣдъ смъртъта си оставилъ само дрѣхи, които сѣ оцѣнени за 1 рубл. 22 коп.

Горѣизложенното се извѣстява за знаяне на онѣзи, до които се касае.

София, 26 януарий 1883 год.

Главенъ секретаръ: Д. Д. Агура.

О Б Я В Л Е Н И Е.

Долуподписаний имамъ честь да извѣстя на публиката, че съмъ отворилъ

А Д В О К А Т С К О П И С А Л И Щ Е

въ домътъ на братия Х. Янкови, улица Съборна, и се натоварвамъ съ всѣкаквъ родъ процеси за разгледване предъ сѣдилищата въ София.

За консултации ще приемамъ отъ 3 до 5 часа подиръ пладнѣ.

Д-ръ Я. Геровъ.

МЪСЕЧНА ВЪДОМОСТЪ

за числото на арестантитѣ въ затворитѣ по Княжеството.
за августъ 1882 година.

№ по редъ	Название на затворитѣ	подъ слѣдствие	осѣдени	Всичко	Забѣлѣжка
1	Софийский затворъ	50	42	92	
2	Видинский	48	109	157	
3	Търновский	37	21	58	
4	Руссенский	63	66	129	
5	Варненский	25	65	90	
6	Шумненский	33	144	177	
7	Кюстендилский	28	8	36	
8	Вратчанский	14	21	35	
9	Плѣвенский	4	15	19	
10	Разградский	—	10	10	
11	Силистренский	18	6	24	
12	Провадийский	9	11	20	
13	Берковский	22	3	25	
14	Раховский	1	10	11	
15	Еленский	16	3	19	
16	Трънскій	8	2	10	
17	Самоковскій	8	19	27	
18	Севлиевикий	20	29	49	
19	Свищовскій	13	15	28	
Прѣзъ цѣли мѣсець		417	599	1016	

Началникъ на отдѣленіето: А. Ивановъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

О Б Я В Л Е Н И Е

Министерството на Финанситѣ обявява на всички интересующи се, че на 1 марта т. г. ще се продава въ зданието на Софийския окръженъ сѣвѣтъ, съ публични търгове (които ще станѣтъ съ тайна конкуренция) по-миналогодишния (1881 г.) правителственъ десятѣкъ отъ дребнитѣ храни на Кюстендилското окръжие, количеството на които се означава както слѣдва:

Наименование на околитѣ	жито оки	ржжъ оки	ичум. оки	овесъ оки	лимець оки	суржж. оки	просо оки
Въ Кюстендилската ок.	13600	38410½	20361	14453½	—	—	153½
„ Дупнишката „	75858	321163	69992	94876	—	—	53
„ Радомирската „	911	67180½	42434	83902½	8348	242481	—
всичко	90369	426754	132787	193232	8348	242481	206½

Условията на търговетѣ сѣ слѣдующитѣ: а) продаваніето десятѣка почнува отъ 1 марта и продължава до 5 марта включително, но ако слѣдъ сключванѣето търговетѣ се яви нѣкой конкурентинъ, който въ продължение на 24 часа, т. е. до 6 марта въ 5 часа по пладнѣ, си надалъ 5% върху нѣкой околия или върху нѣкой само видъ отъ продаванитѣ храни, търговетѣ за наддаденитѣ околии или видове се подновяватъ на слѣдующия день, сирѣчь на 7 марта въ 9 часа сутринѣта и се закриватъ въ 3 часа по пладнѣ съ възлаганіе десятѣка връзъ оногова, цѣнитѣ на когото сѣ най вигодни за сѣкровището; б) търговетѣ се считатъ за окончателни, слѣдъ като се потвърдятъ отъ Министерството на Финанситѣ; в) конкурентитѣ, които ще вземѣтъ участие въ търговетѣ, сѣ длѣжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на хранитѣ, опредѣлена приблизително отъ окръжния сѣвѣтъ споредъ пазарнитѣ цѣни; г) търговцитѣ се задѣлжаватъ да приематъ купенія имъ отъ правителството десятѣкъ въ съотвѣтствующитѣ околийски градища, а за по нататѣкъ да си го превозватъ на своя собствена смѣтка; д) правителството ще се распореди да предаде продадения на търговцитѣ десятѣкъ не по-късно отъ 1-й майя; е) исплащаніето ще става по слѣдующий начинъ: петъ денье слѣдъ сключваніето на контрактитѣ, купувачитѣ плащатъ въ злато, по официалния курсъ, четвъртата часть отъ стойността на купенитѣ храни, а цомъ приематъ първата четвърть предплащатъ за втората и т. н. пакъ въ злато, но това не имъ дава право да предявяватъ искъ за обезщетение, въ случай, че по непредвидени причини правителството не би можало да предаде контрактраното количество, и ж) търговцитѣ се задѣлжаватъ да водятъ смѣткитѣ си по приеманіето десятѣка споредъ правилата означени въ 1, 3, 8, 12 и 13 членове отъ наставленіята по тоя прѣдмѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Търгъ, който бѣше назначенъ на 20 януарий за опивание на дрѣхи за долнитѣ чиновне на Драгунский Корпусъ и за който бѣше публикувано въ брой 1, 2 и 4 отъ „Държавенъ Вѣстникъ“, е отложенъ на 3 февруарий въ 10 часа заранѣта. Въ сѣщото врѣме и въ сѣщото управление ще бѣде произведенъ търгъ и за доставка на 130 вълнени юргани (байковия одѣяла) за Софийското Военно на Негово Височество училище.

Образецъ на дрѣхитѣ и юрганитѣ може се види всекидневно въ управление на Драгунский Корпусъ отъ 9 часа заранѣта до 6 часа вечерѣта.

Предсѣдатель на главната распорядителна комисия, Подполковн.: Станицкѣй.
1—(104)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 389.

Софийский окръженъ управителенъ съвѣтъ извѣстѣва на интересуещитѣ се, че на 31 того ще се произведе търгъ съ малонадаване доставянието продукти за продоволствието на арестантитѣ въ Софийский окр. затворъ за настоящата 1883 година.

Търгътъ почнува на 12 часътъ и се свършва въ 3 сѣщій день.

София, 26 януарий 1883 год.

Предсѣдатель: С. П. Величковъ.

Секретарь: Г. В. Райновъ.

1—(97)—1

Варненский окр. Упр. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 33.

Варненский окръженъ управителенъ съвѣтъ честь има да объяви за знание на почитаемата публика, че търговетѣ за даванието въ откупъ вамата отъ риболовението въ крайморieto на Варненската околия за което въ обявление подъ No. 2328 отъ 1-й миналий декемврий миналата 1882 година е обявено, съгласно телеграммата отъ Министерството на Финанситѣ подъ No. 89 отъ 6 текущий януарий, се отлагатъ за 25 и 26 идущий м-ць февруарий т. г. подъ сѣщитѣ условия предвидени въ поменжтото обявление.

За това, желающитѣ да зематъ участие въ търговетѣ се пригласяватъ въ означенитѣ дни да се явятъ въ помѣщението на съвѣта за надаване.

Варна, 12 януарий 1883 год.

И. д. Предсѣдатель: Ив. П. Славовъ.

Чл. Секретарь: Ж. Георгиевъ.

1—(66)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 34.

На търгътъ назначенъ да се произвожда на 20, 21 и 22 миналий м-ць декемврий 1882 година, съгласно обявлението подъ No. 2385 отъ 9 сѣщій относително даванието подъ наемъ една воденица находяща се до самото село Текке, Балчикска околия останала отъ забѣгнжитѣ черкези, не се яви никой надавачъ за да надава; въ слѣдствие на което Варненский окръженъ управителенъ съвѣтъ назначава изново търгъ който ще се произвожда подъ сѣщитѣ условия предвидени въ поменжтото по горѣ обявление, на 25 и 26 идущий февруарий т. г.; желающитѣ да зематъ участие въ надаванието се пригласяватъ да се явятъ въ казанитѣ дни въ помѣщението му за да надаватъ.

Варна, 12 януарий 1883 год.

И. д. Предсѣдатель: Ив. П. Славовъ.

Чл. Секретарь: Ж. Георгиевъ.

1—(67)—1

Ломский окр. управителенъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 71.

Ломский окръжний управителенъ съвѣтъ обявява на почитаемата публика за знание че

отъ прѣди въ селото Лабецъ (Ломска околия) се намира единъ конь безъ стопанинъ, седмодушенъ, червенъ десното му ухо на върха цѣпнѣто и кърно, на гърбътъ малко убитъ и на десната кълка дамга.

Притѣжателитѣ на това добиче сѣ длѣжни да се явятъ въ канцеларията на Ломский окр. управ. съвѣтъ съ надлежното свидѣтелство отъ общинско управление най късно до 18 идущий мѣсець за да имъ се даде. Въ противенъ случай, ще се продаде за въ полза на хазната.

Ломъ 18 януарий 1883 год.

Предсѣдатель: А. Ивановъ.

Чл. Секретарь: В. Т. Манчовъ.

1—(61)—1

Плѣвненский окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 379.

Въ село Свинаръ (Луковитска околия) се намира отъ преди 12 дена неизвѣстно кому принадлежащи (юва) една крава и едно мѣжко даначе въ слѣдующитѣ бѣлѣзи: кравата на 6 години, косъмъ зеленъ и рогата ѣ свити напредъ; а даначето на 2 години косъмъ сивъ, въ двѣтѣ уши задирезо и рогове прави.

Това като извѣстѣва съвѣта призовава стопанинжтѣ на казанитѣ добичета да се яви най късно до края на идущий м-ць февруарий за да му се предажтѣ. Въ противенъ случай ще се продажтѣ по остановеный редъ за въ полза на държавното съкровище.

Плѣвненъ 19 януарий 1883 год.

За Предсѣдатель: Т. Маргаритовъ.

Чл. Секретарь: Т. Коновъ.

1—(74)—1

Руссенский окр. упр. съвѣтъ

ИЗВѢСТИЕ

№ 60.

Руссенский окр. упр. съвѣтъ честь има да извѣсти, че му е съобщено за слѣдующето животно безъ стопанинъ (юва), което се намира на прехрана въ кмета на с. Бѣлица, (Тутрак. околия) именно: една биволица, караманеста, косъмъ русъ, на заднитѣ крака и опашката има бѣло, дѣсното ѣ ухо расцѣпено на върха и дѣсната ѣ задня кълка има бѣлегъ.

Умолява се стопанина на означената биволица да се яви въ съвѣта отъ днесъ до единъ мѣсець съ документъ за правособзтвенность, за да му се предаде. Въ противенъ случай съвѣта ще я продаде за въ полза на хазната.

Руссе, 20 януарий 1883 год.

Предсѣдатель: К. Мариновичъ.

Чл. Секретарь: П. Пѣрговъ.

1—(83)—1

Вратчанский окр. упр. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 125.

Съ настоящето съвѣтътъ обявява на почитаемата публика че продава двѣ копи правит. сѣно находяще се въ селото Галиче Орѣховска околия; желающитѣ г-да да купятъ казаното сѣно, можатъ да се явятъ отъ днесъ за надаване ката дневно въ канцеларията му освѣнъ присѣжственнитѣ дниотъ 9 часѣтъ сутриньта до 4 послѣ пладне до 4 февруарий 1883 год. въ който день ще стане окончателното му възлагание на най послѣдний надавачъ.

Вратца, 19 януарий 1883 год.

За Предсѣдатель: Н. Герговъ.

Чл. Секретарь: А. Д. Печеняковъ.

1—(78)—1

Ломско окръжно управление.

ПРИЗОВКА

№ 302.

Ломското окръжно управление, съ настоящата си призовка призовава младежитѣ отъ градътъ Ломъ, Първанъ Петровъ, Тодоръ

Пановъ и Иванъ Димитровъ, които по настоящемъ живѣятъ първитѣ двама въ г. Браила, а третийтѣ въ Калафатъ (Романия), които подлежатъ на миналогодишниятѣ наборъ да се явятъ отъ днесъ слѣдъ единъ мѣсець въ Ломското окръжно управление, за да изпълнятъ военната повинность; въ противенъ случай т. е. ако тѣ слѣдъ истичанието на опредѣленийтѣ срокъ не се явятъ, ще бѣждтѣ преслѣдвани съгласно закона, като уклонивши се отъ набора.

Ломъ, 21 януарий 1883 година.

И. д. окр. управитель: Ивановъ.

И. д. секретарь: Г. Ивановъ.

3—(81)—3

Вратчанский окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 161.

Съ което се извѣстѣва на почитаемата публика, че отъ 23 февруарий до 26 т. г. ще се отдаватъ подъ наемъ вакуфскитѣ дюкяни находящи се въ г. Вратца и турскитѣ къщи и дюкяни на невозвѣрналитѣ се и още отъ бѣгство турци въ Вратч. окръжие съ срокъ отъ 1-й марта 1883 год. до 31 декемврий.

Нивитѣ ливадитѣ и лозята отъ 2 марта до 5 т. г. и отъ 7 до 11.

Търгътъ по наеманието ще се произведе въ присѣжственната стая на съвѣта.

Г-да интересуещитѣ се да наемжтѣ горѣ казанитѣ имущества, можтѣ да се явятъ катадневно въ канцеларията на съвѣта за прегледвание подробно условията, освѣнъ не-присѣжственнитѣ дни.

Вратца, 21 януарий 1883 година.

За предсѣдатель: Ив. Стойновъ.

Чл. секретарь: А. Д. Печеняковъ.

3—(80)—3

Силистренско окръж. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 106.

Съгласно съ предписанието на господина Министра на Финанситѣ отъ 5 текущий подъ No. 79, честь имамъ съ настоящето си да объяви на г-да търгующитѣ съ тютюнъ, че на 28 идущий февруарий н. г. конечно ще се отдаде на аукционенъ търгъ до 2000 оки суровъ на листие тютюнъ въ канцеларията на подвѣдомственнитѣ ми, въ финансово отдѣление служащи, при повѣренното ми управление.—Желающитѣ за да го купятъ, можтѣ прямо или посредственно да се явятъ на споменатото мѣсто до опредѣлений срокъ и надаватъ прѣзъ всички присѣжственни дни и часове.

Г. Силистра, 10 януарий 1883 год.

И. Д. Силистрен. окръжний Управитель:

Л. Радуловъ.

Финансовий подъ секрет.: Ст. Петковъ.

1—(77)—1

ПРИЗОВКА

№ 392.

До Сали Лиманъ Рейзъ изъ г. Свищовъ, по настоящемъ живущъ въ неизвѣстность на основание изпълнителный листъ подъ No. 5361 издаденъ отъ свищовский мировий сѣдя на 14 октомврий 1882 година, съ което сте осждени да платите на Алека Л. Семизовъ изъ г. Свищовъ 4410 гроша и сѣдебнитѣ разности 18 лева съгласно съ ст. 430 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовавамъ ви, че въ расстояние на 61 день отъ еднократното обнародвание на настоящата ми призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ да се явите лично или чрѣзъ повѣренникътъ ви и заплатите на Алека Л. Семизовъ суммата, както и стойността за публикувание на призовката, въ противенъ случай ще се постѣпни съобразно съ ст. 431, 432, 433 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила съ недвижимото ви имущество, находяще се въ гр. Свищовъ, именно: една къща находяще се въ Сахатъ маалеси.

Свищовъ, 30 октомврий 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

1—(1525)—1

Вакарелска митница.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 27.

Вакарелската митница съ настоящето си обявява за всеобщо знание, че на 25 удущ. февруарий отъ часътъ 2 до 4 послѣ пладнѣ, ще се произведе въ помѣщеніето и публиченъ търгъ съ надаване на слѣдующитѣ конфискувани и изоставени предмѣти:

44 оки дрѣбенъ захар; 7 оки стафиди; 15 оки дрѣбенъ тютюнъ въ човачи и една ока и 50 др. въ пакетъ; 60 оки вино; 28 оки гвоздѣ и подкови; 1 ока и 350 др. ракия; 300 оки тергия и 5 $\frac{1}{2}$ оки ефие.

Желающитѣ купувачи могатъ да присъствуватъ за надаване въ опредѣленото погорѣ врѣме, въ което и ще се свърши то окончателно.

с. Вакарелъ 21 януарий 1883 год.

Управителъ: П. Ив. Поповичъ.

Секретаръ: Георг. Калипетровски.

1—(105)—3

Вратчанский окръж. упр. съвѣтъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 160.

Съ което се извѣстява на почитаемата публика, че отъ 14 идущий марта 1883 год. до 17 ще се отдаватъ подъ наемъ правителственнитѣ совати, нахдящи се въ Орѣховска и Бѣлослатинска околия, (Вратчанский окръжъ) съ срокъ отъ 18 марта 1883 год. до 31 декемврий.

Търгътъ по наеманието ще се произведе въ присъственната стая на съвѣта.

Господа интересующитѣ се да наематъ горѣпоменжитѣ имущества, могатъ да се явятъ катадневно въ канцелярията на съвѣта за прѣглеждане подробно условията, освѣнъ неprisъственнитѣ дни.

Вратца, 21 януарий 1883 г.

За врѣдседателъ: Ив. Стойновъ.

Членъ-секретаръ: Печеняковъ.

1—(79)—3

Севлиевский III сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 397.

Подписанный III сѣдебенъ приставъ, при Севлиевский окръженъ сѣдъ Иванчо С. Докторовъ, на основание изпълнителниятъ листъ отъ Троянския мировий сѣдия подъ No. 661 и съгласно ст. ст. 451, 452, 454, 455 и 456 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че отъ днесъ и до (61) день, ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на Мустафа Исмаиловъ отъ с. Добруданъ, Троянска околия, състоящи отъ слѣдующитѣ:

1) една нива 6 дюлюма въ помѣстието „Чяторлжкатъ“ Бѣлишка территория при сѣсѣди: отъ горѣ нива и отъ лѣва страна Минко Радковъ съ нива, отъ долъ Тодоръ Чавдаръ и отъ десно пѣтъ и долчина;

2) една орница съ една часть кория 6 дюлюма въ сѣщото помѣстие при сѣсѣди: отъ горѣ нива, градина и курия на отвѣтникътъ Мустафа Исмаиловъ, отъ долъ курията и нивата на Минка Радковъ и отъ лѣво долчина.

Поменжитѣ имущества не сѣ заложени никому, първоначално сѣ оцѣнени за гроша 1200, отъ която цифра и ще се започне надаването; ще се продаватъ за обезпечение искътъ на Асана Асанъ-Пеливановъ отъ сѣщото село, състоящъ отъ 1400 гр. и сѣдебни разноски 21 левъ и 55 стотинки.

Желающитѣ господа да купятъ горнитѣ имущества, могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на продажбата въ канцелярията ми въ г. Троянъ всѣки день освѣнъ неprisъственнитѣ дни.

Троянъ, 22 ноемврий 1882 г.

III сѣдебенъ приставъ Ив. С. Докторовъ.

1—(1633)—3

Видинский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 1053.

Подписаний сѣдеб. приставъ при Видинский окръженъ сѣдъ Д. Д. Найденовъ съ гласно съ изпълнителний листъ No. 539 отъ 11 августъ 1881 год. издаденъ отъ Видинский мировий сѣдия, въ полза на Иванъ Биляевъ, повѣренникъ на Захаръ Азаръ живущий въ г. Видинъ срѣщу Пире Исмаиловъ бивший изъ г. Видинъ на сума 1300 гроша. Честъ имамъ да извѣстя на почитаемата публика, че съгласно ст. 451, 452, 454, 455, 457, 461 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила слѣдъ 61 день отъ трократното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ ще се почне продажбата на слѣдующето принадлежаще на отвѣтника имущество, а именно:

а) една къща находяща се въ града Видинъ (въ врѣпостѣта), улица Страшимирова, самото здание се състои на 10 метра широчина 14 метра дължина, съ единъ отдѣлний мутвакъ, направена отъ слабъ материялъ покрита съ керемиди, съ доволно пространство обграденъ доваръ, до сѣсѣди: Шандровичъ, Лучо Лисичарина и улица, оцѣнено гроша 2000.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ всѣкидневно освѣнъ въ празничнитѣ дни въ канцелярията ми, за да разглеждатъ формалноститѣ за продажбата.

Видинъ, 14 октомврий 1882 година.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Д. Найденовъ.

1—(1464)—3

Свищовский сѣдебенъ приставъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№. 391.

Подписаний Тодоръ Бояновъ сѣдебенъ приставъ при Свищовский окръженъ сѣдъ на I-ий сѣдебенъ участъкъ, на основание изпълнителнитѣ листове подъ No. 2940, 2941 издадени отъ Свищовский мировий сѣдия на 24 юний 1882 година съгласно съ стат. 454, 455, 457, 461, 463 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното обнародване на настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ ще се продава съ надаване недвижимото имущество на Перушанъ Мехмедъ Мустафовъ изъ г. Свищовъ, именно:

1) една къща въ г. Свищовъ „Кади махала“ подъ No. 408 между сѣсѣдитѣ: хаджи Меймишъ, хаджи Али Молла, хаджи Курия Ефенди Камбуруолу Ахмедъ и улицата, която води за Атѣ-пазаръ, съзидана съ керпичъ, покрита съ керемиди, на два етажъ, до долния етажъ има двѣ стаи за живѣние и една ашова, на горний етажъ има четири стаи за живѣние и два ашова; дворътъ има около половинъ дюлюмъ и разграденъ отъ тритѣ страни, а една страна оградена съ дѣски, оцѣнява се за No. 3500 гроша три хиляди и петстотинъ;

2) едно лозье въ мѣстността „Стѣкленъ“ Свищовско землище, състояще отъ два дюлюма между сѣсѣдитѣ: Коджа Юсеинъ, хаджи Саги и пѣтъ, оцѣнява се за No. 500 гроша петстотинъ, пазаренъ курсъ.

Тия имущества не сѣ подъ залогъ и ще сѣ продаватъ по висканието на Свищовский жителъ Юсеинъ Мустафовъ за No. 3024 гроша и сѣдебнитѣ разноски.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцелярията ми при истий сѣдъ всѣкой день освѣнъ неprisъственнитѣ дни.

Свищовъ, 30 октомврий 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

1—(1524)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 409.

Подписаний сѣдебенъ приставъ при Свищовский окръженъ сѣдъ на I-ий сѣдебенъ

ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА ВЪ СОФИЯ.

участъкъ, на основание изпълнителний листъ подъ No. 2929 издаденъ отъ Свищовский мировий сѣдия на 23 юний 1882 год., съобразно ст. ст. 454, 455, 457, 461, 163 отъ Врѣм. Сѣдебни Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че до 61 день слѣдъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“ ще се продава съ надаване недвижимото имущество на Мустафа Мехмедовъ изъ г. Свищовъ, а именно:

Една къща въ г. Свищовъ, улица „Занко-пазаръ“ No. 1193 между сѣсѣдитѣ: Никола Божиновъ, Дюнме Абдула, Санка Попова, дворътъ е около единъ дюлюмъ, ограденъ отъ три страни, двоетажна.

Това недвижимо имущество се оцѣнява за 1100 златни франка и ще се продава по висканието на Свищовския жителъ Янко Станчевъ за 996 франка и сѣдебнитѣ разноски.

Формалноститѣ относително продаваемий имотъ, могатъ да се разглеждатъ въ канцелярията ми при истий сѣдъ.

Свищовъ, 8 ноемврий 1882 г.

Сѣдебенъ приставъ: Т. Бояновъ.

1—(1550)—3

Търновский окръженъ сѣдъ.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 162.

Търновския окръженъ сѣдъ, на основание опредѣленіето си отъ 4 януарий 1883 год. подъ No. 1 и ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, търси отклонившиятъ сѣ отъ прѣдварителното дирение жителя отъ село Плужна Ферадъ Исмаиловъ обвиняемъ въ смъртоносно нараняване съ куршумъ въ гърдитѣ съжителя си Ибриама Хюсейновъ, който има слѣдующитѣ белѣзи: Възраст на 20 години, ржстъ срѣденъ, лице бѣло, очи сиви и мустаки сиви.

Който узнае гдѣ сѣ намира рѣченниятъ обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а пѣкъ тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказанный сѣдъ.

Търново, 19 януарий 1883 г.

Предсѣдателъ: Д. Казанакли.

Секретаръ: И. Желѣзковичъ.

1—(85)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 210.

Трънския окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, дири Кола Момчиловъ и Петъръ Рангеловъ, жители отъ с. Милославци (Трънска околия), обвиняеми въ продаване пития безъ патентъ.

Кола Момчиловъ е на 27 години, ржстъ срѣденъ, коса и мустаки черни, очи черни-кървави, лице сухо и дългообразно и нозе патрави; Петъръ Рангеловъ е на 28 години, ржстъ срѣденъ, коса и мустаки жълти, очи сини и глава дълга.

Който узнае гдѣ се намиратъ рѣченитѣ, обвиняеми, задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, които се умоляватъ да ги препроводятъ въ горѣказанный сѣдъ.

Трънъ, 20 августъ 1883 г.

Предсѣдателъ: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: Хар. С. Драгановъ.

1—(95)—3

ПРИЗОВКА

№ 6.

Осиковското училищно настоятелство (Орхан. околия), като извѣстява за всеобщо знание на почитаемата публика че отдава подъ наемъ училищ. ниви за настоящата 1883 год. имено голия хъртъ и дупката състоящи отъ 85 дюлюми, желающитѣ господа да наеметъ горнитѣ ниви можатъ всѣкой недѣленъ день да се явятъ въ канцелярия на учил. настоятелство. Търгътъ почнува отъ 25 т. и се свърсва на 25 февруария.

С. Осиковица 18 януарий 1883 год.

Училищни касеръ: Хр. Кърстювъ.

Секретаръ: Цацо Цвѣтковъ.